

2007. április 11-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-196/07. sz. ügy)

(2007/C 155/18)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: V. Di Bucci és E. Gippini Fournier, meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy azáltal, hogy a Spanyol Királyság nem vonta vissza haladéktalanul a Bizottság 2006. szeptember 26-i (COMP/M.4197 – E.ON/Endesa – C(2006)4279. végleges) határozata 1. cikke által a közösségi joggal összeegyeztethetetlennek minősített, a Comisión Nacional de la Energía (CNE) (spanyol nemzeti energiaügyi bizottság) határozatában előírt feltételek egy részét (az elsőtől a hatodikig terjedő, a nyolcadik és a tizenhetedik feltétel), valamint azáltal, hogy legkésőbb 2007. január 19-ig nem vonta vissza a Bizottság 2006. december 20-i (COMP/M.4197 – E.ON/Endesa – C(2006)7039. végleges) határozata 1. cikke által a közösségi joggal összeegyeztethetetlennek minősített, a minisztérium határozatában előírt feltételek egy részét (első, tizedik, tizenegyedik és tizenötödik módosított feltétel), nem teljesítette az előbb említett két határozat 2. cikkeiből eredő kötelezettségeit.
- kötelezze a Spanyol Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A spanyol hatóságok nem vonták vissza a CNE határozatában előírt feltételek azon részét (az elsőtől a hatodikig terjedő, a nyolcadik és a tizenhetedik feltétel), amelyeket a Bizottság 2006. szeptember 26-i első határozatának 1. cikke a közösségi joggal összeegyeztethetetlennek minősített, valamint nem vonták vissza a minisztérium határozatában előírt azon módosított feltételeket (első, tizedik, tizenegyedik és tizenötödik módosított feltétel), amelyeket a Bizottság 2006. december 20-i második határozatának 1. cikke a közösségi joggal összeegyeztethetetlennek minősített.

Az első határozat arra kötelezte a Spanyol Királyságot, hogy „haladéktalanul” vonja vissza a kérdéses feltételeket. Mivel a Bizottság által az indokolással ellátott véleményhez való megfelelésre megjelölt határidő lejárt, lévén, hogy az első határozatról való értesítéstől majdnem hat hónap eltelt, ezért nyilvánvalóvá vált, hogy a Spanyol Királyság nem teljesítette „haladéktalanul” a 2. cikk által előírt kötelezettségét.

A Bizottság második határozatának való megfeleléshez rendelkezésre álló határidő 2007. január 19-én lejárt, anélkül, hogy a Spanyol Királyság visszavonta volna az említett határozat által a közösségi joggal összeegyeztethetetlennek minősített feltételeket.

Ebből következően a Spanyol Királyság nem teljesítette az első bizottsági határozat 2. cikkéből, illetve a második bizottsági határozat 2. cikkéből eredő kötelezettségeit.

Az Elsőfokú Bíróságnak (első tanács) a T-231/04. sz., Görög Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. január 17-én hozott ítélete ellen a Görög Köztársaság által 2007. április 16-án benyújtott fellebbezés

(C-203/07. P. sz. ügy)

(2007/C 155/19)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Fellebbező: Görög Köztársaság (képviselők: P. Mylonopoulos és S. Trekli ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a megsemmisítési iránti jelen kereset elfogadható;
- a Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága ítéletének megtámadott részét;
- a Bíróság adjon helyt a fellebbezésnek a fellebbező kérelmeinek megfelelően;
- a Bíróság a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Görög Köztársaság álláspontja szerint az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága tévesen értelmezte az eredeti megállapodás 12., 13. és 15. cikkét, a kiegészítő megállapodás 14. cikkét, valamint a jóhiszeműség és a bizalomvédelem elvét azzal, hogy kimondta: a tagállamoknak az I. és a II. Abuja-projektrel kapcsolatos kötelezettségeit az egyes tagállamok magatartása határozza meg, és nem tisztán szerződési jellegűek és kizárólag az említett megállapodások rendelkezései határozzák meg; ezzel szemben, ráadásul, ha az Elsőfokú Bíróság helyesen értelmezte volna a szóban forgó megállapodások előbb említett rendelkezéseit, arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a Görög Köztársaság számára nem keletkeztek pénzügyi kötelezettségek, minthogy csupán aláírta, de nem erősítette meg a kiegészítő megállapodást, következésképpen azt nem hagyta jóvá, ezért a Görög Köztársaság tekintetében nem teljesült a gazdasági kötelezettségek keletkezéséhez előírt összes sajátos feltétel.

A Görög Köztársaság azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az eredeti megállapodás 15. cikkét azzal, hogy kimondta: a kiegészítő megállapodás aláírása előtt, 1997. február 24-én a résztvevők között implicit módon a projekt megvalósítására vonatkozó megállapodás jött létre, és ily módon az említett 15. cikk (1) bekezdése lényegében hatályát veszítette vagy módosult.

A Bayerisches Landessozialgericht (Németország) által 2007. április 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Petra von Chamier-Glisczinki kontra Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(C-208/07. sz. ügy)

(2007/C 155/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bayerisches Landessozialgericht (Németország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Petra von Chamier-Glisczinki

Alperes: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy értelmezendő-e az 1408/71/EGK rendelet⁽¹⁾ 19. cikke (1) bekezdésének a) pontja, adott esetben a (2) bekezdésével összefüggésben, az EK 18. és az EK 39., valamint az EK 49. cikkre tekintettel – összefüggésben az 1612/68/EGK rendelet⁽²⁾ 10. cikkével –, hogy a munkavállaló vagy az önálló vállalkozó, illetve a családtag a lakóhely szerinti intézménytől nem részesülhet az illetékes intézmény nevében pénzellátásban vagy megtérítésben akkor, ha a lakóhely szerinti intézményre vonatkozó jogi rendelkezések alapján az ezen intézménynél biztosítottak részére természetbeni ellátás nem, csak pénzbeli ellátás nyújtható?
2. Ha ilyen jellegű jogosultság nem áll fenn, úgy az EK 18., illetve az EK 39. és az EK 49. cikkre tekintettel keletkezik-e az illetékes intézménnyel szemben jogosultság – előzetes engedély alapján – valamely más tagállamban lévő ápolási otthonban való tartózkodás költségeinek az illetékes tagállamban nyújtandó ellátásokkal megegyező mértékű fedezésére?

⁽¹⁾ HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.

⁽²⁾ HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.

2007. április 20-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Írország

(C-211/07. sz. ügy)

(2007/C 155/21)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: N. Yerrel meghatalmazott)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország – mivel hatályában tartotta a gépjármű-biztosításról szóló, 2004. május 31-i megállapodás 5.2. és 5.3. szakaszát, és különösen i. a gépjármű-használók tekintetében kizárta a kártérítést, amennyiben egyik érintett gépjármű sem volt biztosítva, és ii. a kárért vagy sérülésért nem felelős, biztosítással nem rendelkező gépjárművekben lévő személyek tekintetében korlátozta a kártérítési jogot – nem teljesítette a tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK tanácsi irányelvből, és különösen annak 1. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdéséből eredő kötelezettségeit, és
- kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Közlekedési Minisztérium és a Motor Insurers' Bureau of Ireland között 2004. május 31-én létrejött megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) 5.3. szakasza előírja, hogy **valamennyi olyan** vezető vonatkozásában, aki biztosítással nem rendelkező gépjárművel közlekedik – függetlenül attól, hogy a baleset okozója volt-e – ki kell zárni a kártérítést, és így meghaladja az irányelv 1. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésében foglalt kizárás megengedett hatályát.

A biztosítással nem rendelkező gépjárművekben utazó utasok helyzetét illetően a megállapodás 5.2. szakasza szerint teljes mértékben ki kell zárni a kártérítést minden olyan esetben, amikor a sérült személynek „tudomása volt vagy ésszerűen tudomása kellett legyen arról, hogy nem volt érvényes biztosítás”. A biztosítással nem rendelkező gépjárművekben lévő **valamennyi** utast azonos elbánásban kell részesíteni, függetlenül attól, hogy a kárt vagy sérülést okozó gépjárművel közlekedtek-e. Ez azonban egyértelműen ellentmond az irányelv 1. cikke (4) bekezdésének